

subiectum traducere dicetur? id, quod
ipsis etiam constater, vereq; philosophadi
primis principijs repugnat. Traducit
quidem formā, traducit temperiē, sed
partis solius, corrupto toto. Quod, ut
notat Mesues, appellant philosophi, se-
parationē rei secūdum speciē, à re quæ
est secundum materiā: quando sapā ait,
aut syrupū rosatū, quibus incoctum sit
scāmonium, nos propinare. Ergo si vul-
gari modo paratum remediū, totius vel
purgandi, vel discutiēdi, aliudve simile
præstandi facultate non spoliatur: quo
iure Chymicorū ijsdem vel nōnihil di-
uersis operādi modis, spoliatū dicetur?
Infusionē iā præstītā Chymici, distilla-
tionis ope corrigūt, & ὔχμα à sinceriore
prolecti medicamēti portione separāt.
Nō ergo facultatē demūt, sed quod inu-
tile illius actionē retardare quiuerat, se-
iungūt. Coctionē quidē nō spernūt, sed
extractionē vel distillationē nōnunquā
præstantiorē iudicāt. Tὰ ἐψόμενα, ait Ari-
stoteles, nō attrahūt ad sese humorē ef-
fusum, quēadmodū ea, quæ in fartagine
elixātur: sed calor humidi externi, edu-
cit humidū eorū, q̄ elixātur. At iā educe-
re hu-

*Distillata
potiora
sunt deces-
cis.*

4. Meteor.